

Kielce
Boże Narodzenie 2017

List do Przyjaciół

Nr 2/64

*Wielokrotnie i na różne sposoby
przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków,
a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna.
Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy,
przez Niego też stworzył wszechświat.
- Hbr 1, 1-2 -*

***Drodzy Przyjaciele Wyższego Seminarium Duchownego
w Kielcach!***

Człowiek ze swej natury jest istotą poszukującą odpowiedzi na nurtujące go pytania, także te dotyczące Boga. Gdzie On jest? W jaki sposób mogę z Nim rozmawiać? Dlaczego zdaje mi się, że jest Bogiem ukrytym? Wydarzenie Bożego Narodzenia, jako konsekwencja Wcielenia Syna Bożego, jest naocznym sposobem objawienia się Boga światu, a w nim – człowiekowi. Ten sposób przemówienia Boga do ludzi jest ostateczny. Św. Jan od Krzyża pisał, że wszystko, co Bóg miał nam do powiedzenia, wypowiedział przez Syna. Kiedy sprawujemy sakramenty, gdy bierzemy do rąk Pismo Święte, kiedy modlimy się wspólnie lub prywatnie, zawsze wtedy spotykamy się z Bogiem, który chce tworzyć z nami wspólnotę.

Niech nadchodzące Święta Bożego Narodzenia utwierdzą nas w wierze w tę żywą obecność Boga w naszej codzienności. Niech Boży Duch daje nam odwagę dawania o tym świadectwa w dzisiejszym świecie.

W imieniu Księży Profesorów, Diakonów i Alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach i własnym składam Wam, nasi Drodzy Przyjaciele, najlepsze życzenia radosnych, prawdziwie Bożych Świąt, które wnoszą w życie pokój, odnawiają pamięć o Bożych darach i uzdalniają do zanoszenia Dobrej Nowiny wszystkim, których spotykamy w życiu.

Niech Dobry Bóg błogosławi w Nowym 2018 Roku.

***ks. Paweł Tambor
rektor WSD w Kielcach***

Walne zebranie i spotkanie noworoczne

13 stycznia 2018 r. (sobota) o godz. 10.00 w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach odbędzie się Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Delegatów Przyjaciół należących do „Grona Przyjaciół WSD w Kielcach”. Księża Proboszczowie otrzymają odpowiednią liczbę kart dla delegatów. Przypominamy, że na zebranie o godz. 10.00 zapraszamy tylko delegatów, a na spotkanie noworoczne o godz. 11.00 zapraszamy wszystkich uczestników spotkania!

Od godz. 11.00 będziemy uczestniczyć w spotkaniu noworocznym w Bazylice Katedralnej. Rozpocznie się ono wspólnym śpiewem kołęd, następnie o godz. 11.30 będzie sprawowana Eucharystia pod przewodnictwem ordynariusza diecezji – Księdza Biskupa Jana Piotrowskiego. Po Mszy świętej przejdziemy do gmachu Seminarium, gdzie będzie możliwość złożenia sobie życzeń. Spotkanie zakończy część artystyczna.

*W imieniu Zarządu Głównego Stowarzyszenia
serdecznie zaprasza
Prezes – ks. Adam Perz*

Słowo Prezesa

Po raz kolejny pragnę podzielić się z Wami radosnymi faktami z życia naszego Seminarium.

27 maja 2017 r. w Bazylice Katedralnej w Kielcach, przez posługę pasterza diecezji – Księdza Biskupa Jana Piotrowskiego, **siedmiu diakonów przyjęło święcenia prezbiteratu:**

1. Ks. Sylwester Durlik z parafii Samsonów został skierowany do pracy duszpasterskiej w parafii św. Piotra i Pawła w Stopnicy;
2. Ks. Krzysztof Kaczor z parafii św. Małgorzaty w Rabce-Zdroju (archidiecezja krakowska) – do parafii św. Michała Archanioła w Koniecpolu;
3. Ks. Konrad Kowal z parafii Mieronice – do parafii Łączna;
4. Ks. Stanisław Łodziński z parafii Bodzentyn – do parafii Szaniec;
5. Ks. Grzegorz Nowak z parafii Tczyca – do parafii Chmielnik;
6. Ks. Kamil Samiczak z parafii Bodzentyn – do parafii bł. Józefa Pawłowskiego z Grona 108 Męczenników we Włoszczowie;
7. Ks. Daniel Zadorski z parafii Chmielnik – do parafii św. Piotra i Pawła w Sędziszowie.

Nowy rok akademicki 2017/2018 rozpoczęło ośmiu studentów pierwszego roku. Dziękujemy Bogu za każde nowe powołanie! W czasie uroczystej inauguracji roku akademickiego, w imieniu alumnów, diakon Jarosław Góralski mówił:

„[...] Nasze Seminarium w tym roku obchodzi 290. rocznicę powstania. Przez długie minione lata w tym gmachu przygotowywało się do kapłaństwa tysiące kandydatów. Dzisiaj do uroczystej inauguracji staje 61 alumnów, którzy pragną tym

samym odpowiedzieć na Chrystusowe wezwanie – takie samo, jakie rozbrzmiewa od ponad dwóch tysięcy lat. Cieszymy się, że dziś w uroczysty sposób do naszej wspólnoty przyjmujemy ośmiu nowych braci, którzy pragną kształtować swoje serce na wzór serca Chrystusowego.

Droga wiodąca do kapłaństwa nie jest popularną i prostą w dzisiejszym świecie, w którym liczy się sukces, pozycja społeczna, poczucie dowartościowania. Ktoś, kto decyduje się na jej wybór – na sześćioletnie studia, wzrastanie i dojrzewanie w szczególnej seminaryjnej wspólnotcie, rezygnację z planów dotyczących rodziny, musi liczyć się z pewnym brakiem zrozumienia ze strony innych. Może nie zawsze jest on zawiniony, ale to nierzadka postawa. Są też osoby, które wspierają nas w podjętej decyzji. Dziękujemy Bogu za takich ludzi, ponieważ oni stanowią dla nas niezwykłą pomoc. W czasie pobytu w Seminarium wdzięcznością obejmujemy jednak nie tylko tych, którzy są nam życzliwi. Bogu dziękujemy również za tych, dla których jesteśmy kimś «dziwnym», kimś, kto «marnuje sobie życie», «traci czas», ponieważ to utwierdza nas w powołaniu – wszak sam Chrystus był niezrozumiały przez swoich rodaków...

Rozpoczynając ten nowy rok akademicki, chcemy najpierw samym sobie przypomnieć, że niezrozumienie naszych wyborów nie musi ostatecznie przerażać. Więcej jeszcze, wiemy, że doświadczamy w tym czegoś, co zbliża nas do chrześcijan różnych stanów i powołań, którzy spotykają się nie tylko z niezrozumieniem, ale i prześladowaniem. I przypominamy sobie słowa Jezusa, że jeżeli Jego prześladowają, to będą prześladować także Jego uczniów (por. Łk 21, 5-19).

U początku roku akademickiego wracamy do tych słów nie tylko jako do pociechy, ale również wezwania, aby mężnie stawiać czoła trendom współczesnego świata oraz być odważnymi świadkami prawdy. I wiemy, że nie chodzi tu tylko o słowa, ale o świadectwo życia, o podarowanie Chrystusowi całych siebie. [...]

Święty papież przełomu tysiącleci nie bał się mówić o świętości, bo ona jest naszym powołaniem. W adhortacji apostołskiej Pastores dabo vobis, skierowanej do kapłanów, czytamy: Świętość jest zażyłością z Bogiem, jest naśladowaniem Chrystusa ubogiego, czystego i pokornego; jest bezgranicznym umiłowaniem ludzi i oddaniem się ich prawdziwemu dobru; jest miłością Kościoła, który jest święty i pragnie, abyśmy i my byli święci, bo taka jest misja, jaką powierzył mu Chrystus. Każdy z was musi być święty, by pomagać także braciom w realizowaniu ich powołania do świętości (Pastores dabo vobis, 33). Nie bójmy się zatem marzyć o świętości i do niej dążyć. Bądźmy wierni ideałom kapłaństwa, bo przecież znamy przykłady świętych kapłanów, których Kościół daje nam za wzór, jak proboszcz z Ars, czy błogosławiony Józef Pawłowski – rektor naszego Seminarium. Jestem przekonany, że spotykamy w naszej codzienności także innych «świętych» kapłanów, którzy swoim życiem dają świadectwo wierności Chrystusowi i Jego Ewangelii”.

Ks. prałat ANDRZEJ KALETA został mianowany przez Ojca Świętego Franciszka **biskupem pomocniczym diecezji kieleckiej**. Dzielimy z Nim Jego radość i życzymy, aby Duch Święty wspierał Go w pasterskiej posłudze naszemu Kościołowi. Ksiądz Biskup Andrzej jest wśród członków założycieli Stowarzyszenia „Grono Przyjaciół WSD w Kielcach”, za co jesteśmy Mu wdzięczni.

W ostatnim czasie zostali wpisani do **Księgi Zmarłych** następujący Przyjaciele Seminarium: ks. bp Kazimierz RYCZAN, Roman TŁUSTOCHOWICZ i Teofila DĘBSKA (parafia Wiślica), Zofia NOWIŃSKA (Raclawice), Helena JANIK i Jadwiga IDZIK (Przesławice), Joanna JAMROŻY i Maria ROLKA (Gołcza), Stanisław SZOT (Słaboszów), Helena JANIK (Masłów), Kamila SZKLARZ, Celina MALECHA, Barbara BARAN, Pelagia BARAN, Leon PAPKA i Janina PLUTA (Wolica-Tokarnia), Wanda DZIUBEK (Oksa), Helena KOSIŃSKA (Staromieście), Zofia WOJTASIK (Oleszki), Jan DUDAŁA (Szczekociny), Helena MROŻEK (Mieronice), Bogusława SĘTKOWSKA (Pradła), Irena ZIĘBA, Weronika ŁĘCZOWSKA i Janina SUPERNAK (par. Miłosierdzia Bożego w Pińczowie), Franciszek RYŁO, Lucjan WOŹNIAK i Helena KAWAŁEK (Irządze), Michalina SOCHACKA (Pradła), Janina JĘDRAS i Stanisława WCISŁO (Psary k. Koniecpola), Helena KOWALSKA (Gorzków), Bogusława RADWAŃSKA i Leopold ŻUROWSKI (Wodzisław), Teodozja GRZEGÓRZKO, Helena BURZYŃSKA i Józef STUDZIŹBA (Czaple Wielkie), Helena STAWIARSKA (Sławice), Stanisława TWARDOWSKA (Bobin), Danuta ZATOŃSKA i Wanda STĘPIEN (par. Trójcy Świętej w Koniecpolu), Marianna PIWKO (Masłów), Jadwiga MAZUREK i Leokadia SUROWIECKA (Szczekociny), Zofia ZWADA (Krajno) i Janina WYŻYKOWSKA (Oblasy). Niech odpoczywają w pokoju!

Wszystkim Przyjaciołom serdecznie **dziękuję za wszelką życzliwość modlitewną i materialną wobec naszego Seminarium**. Bóg zapłać!

- Ks. Adam Perz

Praktyka w Ziemi Świętej

Rok 2017 dla Kieleckiego Seminarium był czasem, w którym alumni przetarli wiele nowych ścieżek. Jedną z nich prowadziła do Ziemi Świętej, gdzie wraz z trzema moimi współbraćmi odbywaliśmy wakacyjne praktyki. Możliwość tę zawdzięczamy braciom z zakonu franciszkańskiego, którzy zaprosili nas do współpracy jako wolontariuszy. Początków franciszkańskiej misji w ziemskiej ojczyźnie Jezusa należy dopatrywać się w spotkaniu św. Franciszka z sultanem Al-Kamilem, jakie miało miejsce w Damietcie podczas piątej wyprawy krzyżowej. Spotkawszy Franciszka i będąc urzeczonym jego postawą, sultan zezwolił Braciom Mniejszych udać się do Ziemi Świętej. Pierwsi franciszkanie przybyli do portu w Akko w 1217 r. Choć od tego pamiętnego wydarzenia mija już 800 lat, to bracia „od sznura”, jak często bywają określani przez miejscową ludność, są nadal obecni w Ziemi Świętej. Misja Braci Mniejszych, potwierdzona oficjalnie przez Kościół w połowie XIV w. przez papieża Klemensa VI, to przede wszystkim opieka nad miejscami świętymi związanymi z życiem i działalnością Jezusa Chrystusa i troska o miejscowe wspólnoty

chrześcijańskie. Dzięki ich wielkiej otwartości i chęci współpracy alumni Dawid Dzienniak i Jakub Janicki (w lipcu), a Michał Bieroński i Karol Rasała (w sierpniu) mogli zamienić miejsce narodzenia Jezusa Chrystusa – Betlejem na swój dom.

Podczas wakacji w Ziemi Świętej nie brakuje pielgrzymów, więc każda pomoc jest wówczas niezwykle potrzebna. Nasza posługa polegała na utrzymywaniu porządku i czystości w Bazylice Narodzenia Pańskiego oraz w jej kaplicach. Warto wiedzieć, że w skład owej bazyliki wchodzi, oprócz najważniejszego miejsca – grotty Narodzenia Chrystusa, kościół parafialny św. Katarzyny Aleksandryjskiej oraz pięć kaplic: św. Józefa, św. Hieronima, św. Pauli i św. Eustochii oraz św. Młodzianków. Do naszych obowiązków należała również praca w zakrystii, czyli służba pielgrzymom, którzy chcieli uczestniczyć w Eucharystii w tym szczególnym miejscu. Wymagało to od nas nie tylko przygotowania rzeczy niezbędnych do sprawowania Mszy świętej, ale także umiejętności językowych, ponieważ miejsce to jest odwiedzane przez pielgrzymów z całego świata. Z powodu dużej ilości kaplic często Msze święte były odprawiane równocześnie nawet w pięciu miejscach. Niemal codziennie o godz. 12.00 braliśmy udział w połączonej ze śpiewem procesji do Groty Narodzenia; procesja ta jest wielowiekową tradycją. Kolejnym miejscem, gdzie pełniliśmy naszą posługę, było Pole Pasterzy, oddalone od Bazyliki Narodzenia o trzy kilometry. Jest to miejsce, w którym anioł wezwał pasterzy, aby wyruszyli do pobliskiego Betlejem i oddali cześć nowonarodzonemu Jezusowi. Również tam posługiwaliśmy w zakrystii. Miejsce to jest niezwykle, ponieważ naturalne grotty zamienione zostały w kaplice oraz kościół „*Gloria in Excelsis Deo*”. Pracowaliśmy także w słynącej z cudów Grocie Mlecznej, gdzie według podań Maryja miała karmić Jezusa. Wiele par, które bezskutecznie starają się o dziecko, w tym miejscu pragnie wyblagać upragnione potomstwo.

Oprócz czasu spędzonego na pracy, podróżowaliśmy także śladami Jezusa. Zobaczyliśmy takie miejsca jak: Bazylika Grobu Bożego – miejsce śmierci, złożenia do grobu i zmartwychwstania Chrystusa, Nazaret z Domem Świętej Rodziny, Górę Tabor, Kafarnaum, Tabghe – miejsce, gdzie Jezus dokonał cudu rozmnożenia chlebów i ryb. Mieliśmy także okazję płynąć po Jeziorze Galilejskim oraz brać udział w drodze krzyżowej ulicami Jerozolimy.

Dziękując za ten błogosławiony czas, jaki przeżyliśmy, i za wszelkie łaski, jakich dostąpiliśmy, chcemy podziękować również Wam, którzy wspieracie swoją modlitwą i darami materialnymi nasze Seminarium. Także dzięki Waszemu wsparciu mogliśmy wyjechać do Ziemi Świętej.

- Michał Bieroński – alumn IV roku

Staż misyjny w Kazachstanie

Księża pochodzący z diecezji kieleckiej posługują jako misjonarze na różnych kontynentach w pięciu miejscach na świecie. Jednym z nich jest północny Kazachstan, a dokładnie parafia pw. św. Antoniego Padewskiego w Kokczetawie. Jej proboszczem jest ks. Wojciech Skorupa – kapłan pochodzący z parafii Kije. To właśnie tam, w dniach 2-23 lipca 2017 r., czterech alumnów kieleckiego Wyższego

Seminarium Duchownego (Damian Liwocha, Wojciech Rutczyński, Łukasz Chowaniec i Tomasz Chowaniec) odbywało staż misyjny. Był to pierwszy taki staż w historii naszego Seminarium.

Przygotowania do tych szczególnych praktyk wakacyjnych rozpoczęliśmy już na początku roku. Odbyliśmy intensywny kurs języka rosyjskiego, który jest niezbędny w codziennej komunikacji z miejscową ludnością. Zbieraliśmy także środki finansowe, potrzebne na pokrycie kosztów wyjazdu. W ciągu trzech niedziel odwiedziliśmy sześć wspólnot parafialnych: nasze parafie rodzinne, tj. św. Bartłomieja w Szczekocinach, św. Wojciecha w Kielcach i Trójcy Świętej w Jędrzejowie oraz zaprzyjaźnione parafie w Bodzentynie, Małogoszczu i Leszczynach. Korzystając z gościnności Księża Proboszczów, Wikariuszy oraz Parafian, mówiliśmy o celu naszego wyjazdu i misyjności Kościoła oraz prowadziliśmy animację misyjną. Ofiarność diecezjan przerosła nasze najśmielsze oczekiwania. Z zebranych ofiar udało się pokryć wszystkie koszty wyjazdu oraz zakupić prezenty dla kazachstańskiej wspólnoty. Nabyliśmy wspaniałą, wysoką monstrancję, ornat wielkanocny z Chrystusem Zmartwychwstałym, naczynia liturgiczne oraz albumy, ikony maryjne, różańce i inne dewocjonalia, które przekazaliśmy w darze tamtejszej wspólnotie parafialnej oraz ludziom spotkanym w wioskach. Podkreślaliśmy, że to dary Polaków dla Polaków tam żyjących, ponieważ parafię ks. Wojciecha tworzą potomkowie naszych rodaków zesłanych do Kazachstanu w 1936 r.

W czasie pobytu braliśmy czynny udział w życiu wspólnoty parafialnej. Każdego dnia uczestniczyliśmy w Eucharystii oraz w codziennej, godzinnej adoracji Najświętszego Sakramentu, poprzedzającej Mszę świętą. Spotykaliśmy się także z siostrami zakonnymi, które posługują w parafii oraz z misjonarzami, którzy odwiedzali ks. Wojciecha. Dzielili się oni z nami swoim doświadczeniem w pracy misyjnej. Odwiedziliśmy też mniejsze wspólnoty w miejscowościach Nikolskoje i Pietropawłowskoje. Przeżywając razem z nimi niedzielną Eucharystię, doświadczyliśmy wielkiej dobroci i życzliwości oraz niezwykłej gościnności. Są to wspólnoty bardzo małe, żyjące z dala od dużych miast. Ludzie mieszkają tam w bardzo trudnych warunkach, a dojazd do wiosek stanowią gruntowe i stepowe drogi.

W dniach 6-7 lipca odbyliśmy też pieszą pielgrzymkę z Kellerowki do Oziornoje. Trasa marszu liczyła 35 kilometrów i wiodła przez stopy. Pielgrzymowaliśmy w intencji nowych powołań kapłańskich i zakonnych. Oziornoje to miejsce poświęcone Matce Bożej, która w marcu 1941 r. w cudowny sposób przyszła z pomocą głodującej ludności. Znajduje się tam obecnie Narodowe Sanktuarium Matki Bożej Królowej Pokoju.

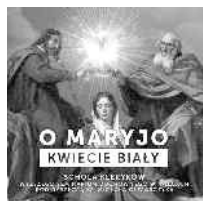
Odwiedziliśmy także Karagandę. W tamtejszej katedrze uczestniczyliśmy we Mszy świętej przy relikwiach bł. ks. Władysława Bukowińskiego – pierwszego misjonarza Kazachstanu. W miejscowym seminarium duchownym modliliśmy się razem z klerykami i młodzieżą rozeznającą swoje powołanie. W okolicy miasta zwiedziliśmy także miejsca pamięci: dawne obozy pracy – Spask oraz Muzeum Karlagru – ogromnego terytorialnie obozu wchodzącego w skład sowieckich gułagów.

Jednym z celów naszego wyjazdu była także pomoc fizyczna w pracach remontowo-budowlanych przy parafii w Kokczetawie. Nasz pobyt zbiegł się w czasie z porządkowaniem otoczenia kościoła. Pomagaliśmy przy układaniu kostki brukowej i wyrównywaniu terenu przy plebanii. Przewieźliśmy około tysiąca taczek z ziemią.

Nasz pobyt zakończyliśmy zwiedzaniem stolicy kraju – Astany, wielkiego i bogatego miasta. Gościliśmy także w tamtejszej Kurii Diecezjalnej, gdzie w rozmowie z abp. Tomaszem Petą i bp. pomocniczym Athanasiusiem Schneiderem podsumowaliśmy czas przeżyty w Kazachstanie.

Staż misyjny i zdobyte podczas niego doświadczenia na długo pozostaną w naszej pamięci. Kierujemy też słowa ogromnej wdzięczności do osób, które wsparły nas finansowo i modlitewnie. Prosimy jednocześnie o modlitwę w intencji nowych powołań z Kazachstanu i dla Kazachstanu.

- Wojciech Rutczyński – alumn IV roku

O Maryjo, kwiecie białe

W ubiegłym roku akademickim klerycy Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach nagrali płytę pod tytułem: „O Maryjo, kwiecie białe”. Jest ona hołdem złożonym Matce Najświętszej w roku setnej rocznicy Jej objawień w Fatimie. Zadedykowana została wieloletniemu wykładowcy muzyki kościelnej w naszym Seminarium – świętej pamięci Księdzu Profesorowi Zbigniewowi Rogali, w pierwszą rocznicę Jego odejścia do Pana. Wiele utworów, spośród nagranych na płycie, Ksiądz Profesor przez lata wykonywał z chórem seminaryjnym.

Płyta jest owocem pracy scholi kleryków. Alumni przygotowali ją pod kierownictwem ks. prof. Michała Olejarczyka. Nagrania, w miłej atmosferze i z wielkim zaangażowaniem, odbywały się w studiu „Koliber”. Na płycie znajdują się utwory tradycyjne, jak: Z dawna Polski, Chwalcie łąki umajone czy Matko Najświętsza, a także te mniej znane: Przez mroki idzie noc, Ave Maria autorstwa ks. A. Chlondowskiego i tytułowa O Maryjo, kwiecie białe, śpiewane a cappella w czterogłosie. Mamy nadzieję, że dzieło to spodoba się Przyjaciołom naszego Seminarium i jeszcze ściślej pozwoli zjednoczyć się z Maryją. Życzymy Wam przyjemnego słuchania!

- Piotr Dudkiewicz – alumn II roku

*Niech wszystkich nas przenika troska o to,
aby stworzyć długi łańcuch serc gorących
i solidarnych z Seminarium!*

Grono Przyjaciół
Wdzięczne Seminarium Duchowiczy • Skicard

Nasz adres:

Grono Przyjaciół WSD w Kielcach

ul. Jana Pawła II, 7, 25-025 KIELCE

tel. 693-939-987

aperz@kielce.opoka.org.pl; www.wsd.kielce.pl

Nr konta: 78 1910 1019 2001 5138 3121 0001